

РЕШЕНИЕ

№ 5928

гр. София, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 109-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОСИ П. МИХАЙЛОВА

като разглежда докладваното от РОСИ П. МИХАЙЛОВА Административно наказателно дело № 20231110210927 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.58д и следващите от Закон за административните нарушения и наказания (ЗАНН):

-

Обжалван е Електронен Фиш (ЕФ) Серия К № 6326270, издаден от СДВР, с който на С. И. Ч., ЕГН ***** на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4 вр. ал.2, т.4 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 (шестстотин) лева за нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал 1 ЗДвП.

В жалбата, подадена от С. И. Ч., ЕГН *****, се моли оспореният електронен фиш да бъде отменен като неправилен и незаконосъобразен. Изтъква се, че от описанието на нарушението не се установява дали същото е извършено в населено или извън населено място. Твърди се, че е опорочена процедурата по връчване на електронния фиш, което е възпрепятствало възможността ѝ да се посочи друго лице, което е управлявало лекия автомобил. Поставя се под съмнение дейността на контролните органи, поради липсата на представен протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система. Счита, че са нарушени процесуалните правила, тъй като за установяване на нарушението е използвано мобилно АТСС. Алтернативно се излагат доводи за наличието на достатъчно основания, въз основа на които процесният случай да бъде квалифициран като „маловажен“ по смисъла на чл.28 ЗАНН.

В съдебното заседание, в което е даден ход на делото по същество, жалбоподателят – редовно призова, не се явява, не изпраща представител.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител в съдебното заседание. По делото са депозиран писмени бележки от юрк. М.Д. - пълномощник на директора на СДВР, в които се излагат доводи за законосъобразност на електронния фиш и за неоснователност на жалбата. Претендира се възнаграждение за юрисконсулт.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

Жалбоподател е С. И. Ч., с ЕГН *****. Същата притежавала СУМПС № 284540283, издадено на 02.07.2020г., валидно до 02.07.2030г. и била собственик на лек автомобил модел/марка „БМВ 530 Д“, с рег. № XXXXX. Жалбоподателят Ч. била санкционирана за нарушения на правилата за движение по пътищата като с електронен фиш серия К № 5830675 за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, извършено на 24.04.2022г. ѝ било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 (петдесет) лева. Електронният фиш ѝ бил връчен на 24.06.2022г. и влязъл в законна сила на 11.07.2022г.

На 27.08.2022г., в 12:30 ч. в гр. София, по Софийски околовръстен път срещу ТЕЦ „Люлин“, с посока на движение от бул. „Ломско шосе“ към бул. „Сливница“, жалбоподателят Ч. управлявала лек автомобил модел/марка „БМВ 530 Д“, с рег. № XXXXX. В посочения участък от пътя с пътен знак „В26“, било въведено ограничение на максимално допустимата скорост на движение за извън населено място – 80 км/ч.

Преминавайки през посочения пътен участък чрез автоматизирано техническо средство или система – видео радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2 MD1197, била засечена скорост на движение на лекия автомобил управляван от жалбоподателя от 115 км/ч.

При тази хронология бил издаден електронен фиш Серия К № 6326270 срещу С. И. Ч., с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4 вр. ал.2, т.4 ЗДвП ѝ било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лева за нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП, приемайки се, че при разрешена скорост за движение за извън населено място, определена с поставен пътен знак „В26“ – 80 км/ч, жалбоподателят се е движел със 111 км/ч, след приспаднат 3 % толеранс в негова полза.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК, а именно: снимков материал, протокол от проверка на техническо устройство и удостоверен тип, справка за собствеността на автомобила, заповед на МВР, протокол за ползване на техническото средство за контрол на скоростта, справка от АИС АНД, справка картон на водача, ежедневна форма на отчет, електронен фиш серия К № 5830675, както и от останалите писмени доказателства.

Съдът кредитира изцяло приложените доказателства, тъй като те не съдържат противоречия и в своята съвкупност изграждат непротиворечиво фактите по делото. Освен това, при наличието на еднопосочен доказателствен материал, съдът няма задължение да анализира подробно доказателствената съвкупност, с аргумент а contrario от нормата на чл. 305, ал. 3 от НПК.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При разглеждане на дела по оспорени ЕФ районният съд е винаги инстанция по същество съгласно чл.63, ал.1 ЗАНН. От това следва, че трябва да провери законността, т.е. да провери, дали правилно е приложен материалният и процесуалният закон, независимо от основанията, посочени в жалбата по арг. от чл.314, ал.1 НПК вр. с чл.84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие – право и задължение, съдът служебно констатира, че електронният фиш съдържа всички реквизити, предвидени в чл.189, ал.4 ЗДвП, а именно: данни за териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР; за регистрационния номер на моторното превозно средство; за неговия собственик; нарушените разпоредби; за размера на глобата, както и срок, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане.

В отговор на възраженията на жалбоподателя, следва да се изтъкне, че датата на

издаване на електронния фиш се установява от приложената справка „Списък с намерени фишове“, видно от която същият е съставен на 09.09.2022г. Безспорно не е налице разписка или доказателство за връчването му, но доколкото жалбоподателят е подал надлежно жалба срещу същия, то съдът приема жалбата за допустима и не намира основание, от което да се изведе, че е бил лишен от възможността да посочи друго лице, което е управлявало превозното средство, доколкото срокът за подаване на декларация по чл.189, ал.5 ЗДвП започва да тече от момента на връчване на електронния фиш, идентично като срока за обжалването му.

По делото е налична информация, че към датата на нарушението собственик на лекия автомобил е жалбоподателят – С. Ч.. По делото липсват данни, жалбоподателят да се е възползвал от възможността по чл.186, ал. 5 ЗДвП, както и не са събрани данни жалбоподателят да е уведомил контролните органи за информация, с която разполага, че друго лице е управлявало процесния автомобил.

В случая е налице нарушение, установено с мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, тип CORDON M2, с удостоверение за одобрен тип средство за измерване № В-46, номер MD 1197, валидно до 13.06.2027г. Приложен е и Протокол за преминалата последваща проверка № 09-СГ-ИСИС/15.03.2022г., с валидност 1 година, удостоверяващ, че системата работи в съответствие с одобрения тип на измерване.

В чл.189, ал.4 ЗДвП е предвидено, че при установяване на нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба. Съгласно посочената разпоредба и Наредба № 8121з-552 за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата на движение по пътищата, се извежда, че използването на мобилна техническа система е допустимо.

Видно от приложения протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система от 27.08.2022г., мобилната система работи самостоятелно, а контролните органи единствено поставят, включват, изключват описаното устройство, задават ограничение на скоростта, през останалото време то работи самостоятелно. Техническото средство е поставено на посоченото в електронния фиш местоположение, в рамките на извън населено място, при наличието на пътен знак „В-26“, въвеждащ ограничение на скоростта от 80 км/ч, с посока на действие – приближаващи автомобили, с разстояние от пътният знак с въведено ограничение до АТСС – 200 метра. От приложената към електронния фиш снимка № 6326270 се доказва, че в обхвата на АТСС е бил единствено процесният автомобил, както и че скоростта му на движение е била 115 км/ч. Към материалите е приложен Протокол за използване на АТСС, проверен на 29.08.2022г., както и Ежедневна форма на отчет от 27.08.2022г., от които се проследява дейността на полицейските служители.

Съдебният състав намира още, че мястото на нарушението е посочено достатъчно подробно от АНО. Фактът, че е възприето, че нарушението е извършено в гр. София е обусловен от това, че Софийски околовръстен път преминава през цялата територия на Софийска област и за да се конкретизира, че пътният участък е част от конкретно населено място, то посочването на гр. София не възпрепятства възможността на жалбоподателя да организира защитата си /Решение № 2128 от 31.03.2023 г. на АдмС - София по адм. д. № 450/2023 г./.

Изрично в електронния фиш е въведено, че нарушението е извършено в частта на Софийски околовръстен път срещу ТЕЦ „Люлин“, с посока на движение от бул. „Ломско шосе“ към бул. „Сливница“. От приложената снимка се извеждат точните координати на местоположението – N: 42.744162 и E: 23.254577, които съответстват на възприетото от АНО място на извършване на нарушението.

За понятието „населено място“ е дадено легално определение в § 6, т. 49 от ДР на

ЗДвП, съгласно който : „населено място е застроена със сгради територия, при която началото и края са обозначени със съответни пътни знаци.“. От чл.54, ал.5 от Правилника за прилагане на ЗДвП се извлича информация, че началото и края на населеното място се обозначават в пътен знак „Д11“ и „Д12“. В конкретиката на настоящия случай пътен знак „Д11“, с който се обозначава началото на населеното място – София се намира след около километър от пътния участък, в който е засечено и заснето движението на превозното средство (спрямо дадени координати), от което следва, че правилно е определено мястото на извършване на нарушението, на което описание кореспондира и посочената за нарушена разпоредба и възприетата санкционна такава. При тези уточнения съдът намира, че не е ограничено правото на защита на жалбоподателя.

Фишът е законосъобразен и от материалноправна страна. От доказателствата по делото се установява по категоричен начин описаната фактическа обстановка.

Според разпоредбата на чл.188, ал.1 ЗДвП *„Собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство.“*

Законосъобразно е ангажирана отговорността на жалбоподателя С. И. Ч., тъй като лек автомобил с рег. № XXXXX е нейна собственост и се е движел със скорост от 111 км/ч, след приспаднал толеранс в полза на водача, при ограничение на скоростта от 80 км/ч, въведено с пътен знак „В26“ – нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП. Изпълнителното деяние от състава на това нарушение е определено като нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно действие.

Съгласно разпоредбата на чл.21, ал.1 ЗДвП – „При избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава следните стойности на скоростта в km/h“. В чл.21, ал.2 ЗДвП е въведено, че „Когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак“. От приложения протокол за използване на АТСС и снимковия материал за разположението му с категоричност се доказва, че в посочения пътен участък е бил поставен пътен знак „В26“, въвеждащ ограничение на скоростта за извън населено място от 80 км/ч.

Въз основа на установената фактическа обстановка, настоящият състав приема, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл.21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП да съобрази скоростта си на движение с указаната с пътен знак такава.

Жалбоподателят е действал виновно, при форма на вина – пряк умисъл, доколкото същият е бил правоспособен водач, който е запознат с правилата за движение по пътищата и е преминал съзнателно с целево избрана от него скорост в пътен участък, в който е имало поставен пътен знак, който ограничава скоростта на движение от 80 км/ч., въпреки това жалбоподателят се е движел с избрана от него скорост от 111 км/ч.

Правилно е приложена и санкционната разпоредба на основаниято, на която е определен размерът на наложеното спрямо жалбоподателя административно наказание „глоба“. Съгласно разпоредбата на чл.182, ал.2, т.4 ЗДвП при превишаване на максимално разрешената скорост в населено място над 31 км/ч е предвидено налагането на административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв.

От приложената справка за нарушител/водач, относима за жалбоподателя Ч., се установява, че спрямо нея е бил издаден електронен фиш серия К № 5830675, съставен на 28.04.2022г., връчен на 24.06.2022г., за който не са налице данни да е бил обжалван. Според разпоредбата на чл.189, ал.10, т.2 ЗДвП електронните фишове влизат в сила, ако не са обжалвани в предвидения за това срок, който съгласно ал.8 на същата разпоредба, е 14 дневен от получаването им.

В електронния фиш, като основание за налагане на административното наказание, е

посочено – чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4 ЗДвП, която разпоредба, визираща случаи, в които нарушението е осъществено „повторно“. Легална дефиниция на понятието се извежда от §6, т.33 от ДП на ЗДвП (Изм. – ДВ, бр. 101 от 2016г., в сила от 21.01.2017г.) – „Повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл.174, ал.2 – в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач.“. Влезият в сила електронен фиш се приравнява на влязло в сила наказателно постановление по отношение на последиците, които то поражда /чл.189, ал.11 ЗДвП/.

Наложената на жалбоподателя глоба е именно в двоен размер, поради наличието на „повторност“, откъдето следва, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и в санкционната си част, а възраженията на жалбоподателя са неоснователни.

Съгласно чл.189з ЗДвП разпоредбата на чл.28 ЗАНН, регламентираща критериите, които се съблюдават за определянето на един случай като „маловажен“ не се прилагат за нарушения по ЗДвП.

Предвид изложените аргументи, съдът намира, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден.

На основание чл.63д, ал.4 ЗАНН в полза на въззиваемата страна следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на сумата от 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.2, т.5 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен Фиш (ЕФ) Серия К № 6326270, издаден от СДВР, с който на С. И. Ч., ЕГН ***** на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4 вр. ал.2, т.4 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 (шестстотин) лева за нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП.

ОСЪЖДА С. И. Ч., ЕГН ***** да заплати на СДВР, на основание чл. 63д, ал.4 ЗАНН сумата в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд-София град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____